

«ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΕΣ»

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε. κ. Γ. ΒΕΡΝΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ»

Όσοι θεωρούμε ότι η ολοκλήρωση του ευρωπαϊκού εγχειρήματος για λόγους ιστορικούς, γεωστρατηγικούς και τεχνολογικών εξελίξεων αποτελεί μονόδρομο για τους ευρωπαϊκούς λαούς, μας διακατέχει μια έντονη ανησυχία ότι οι πολλαπλές κρίσεις, τις οποίες αντιμετώπισε η Ε.Ε. τα τελευταία χρόνια, διέψευσαν τις προσδοκίες των πολιτών, τόσο για την πορεία της όσο και για την εμπάθυνση των δημοκρατικών θεσμών. Ένας αυξανόμενος αριθμός πολιτών θέτουν σε αμφισβήτηση την προστιθέμενη αξία της Ε.Ε., τόσο για τις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας όσο και για τις μελλοντικές προοπτικές.

Ο αναστοχασμός για το μέλλον της Ευρώπης, ο οποίος βρίσκεται στο επίκεντρο των συζητήσεων των πολιτικών, των παραγωγικών τάξεων και της Κοινωνίας των Πολιτών, δεν μπορεί παρά να βασίζεται στις κοινές αξίες, την κοινωνική δικαιοσύνη, την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, σ' ένα μακροπρόθεσμο όραμα κοινωνικής, πολιτικής και οικονομικής βιώσιμης ανάπτυξης. Ένα όραμα που να επανασυνδέει τους πολίτες με το ευρωπαϊκό εγχείρημα. Εμείς, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, μαζί με αντίστοιχους θεσμούς και οργανώσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, προτείνουμε πέντε προτεραιότητες για μια Ε.Ε. ισχυρή, χωρίς αποκλεισμούς:

1. Μια Ένωση αξιών, με επίκεντρο την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την ελευθερία, την ισότητα, την ελευθερία έκφρασης, το κράτος δικαίου και τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στο άρθρο 2 της ΣΕΕ.
2. Επένδυση στην καινοτομία και την έρευνα, διασφαλίζοντας μια ομαλή μετάβαση προς μια οικονομικά, κοινωνικά και περιβαλλοντικά βιώσιμη Ευρώπη.
3. Ενίσχυση του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου, ώστε να παρέχεται προστασία και φροντίδα σε όλους τους πολίτες της, ακόμα και σ' εκείνους που αποκλείονται από την αγορά εργασίας ή αδυνατούν να συμμετάσχουν σ' αυτήν.
4. Ένα νέο ευρωπαϊκό αφήγημα, που να προάγει την κοι-

νή αίσθηση του ανήκειν και το αίσθημα του κοινού σκοπού μεταξύ των Ευρωπαίων πολιτών.

5. Ενισχυμένος και πολύπλευρος διάλογος με τους πολίτες και ισχυροποίηση των δεσμών μεταξύ θεσμών της Ε.Ε. και των πολιτών της.

Η ελληνική Ο.Κ.Ε., πέρα από τη συμμετοχή της στα ευρωπαϊκά και διεθνή δρώμενα και αναφορικά με την ελληνική πραγματικότητα, ανταποκρινόμενη στον θεσμικό της ρόλο, παρουσίασε στις 14 Φεβρουαρίου 2018 την Κοινή Δήλωση των κοινωνικών εταίρων και της Κοινωνίας των Πολιτών για το Εθνικό Αναπτυξιακό Σχέδιο. Η Κοινή Δήλωση έγινε αποδεκτή από όλα τα πολιτικά κόμματα της Ελληνικής Βουλής. Φυσικά, οι πολιτικές δυνάμεις και τα κόμματα έχουν τα δικά τους επεξεργασμένα σχέδια δημόσιας δράσης και πολιτικών προτεραιοτήτων. Οι κεντρικοί όμως αναπτυξιακοί στόχοι μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται η αύξηση της ποιοτικής απασχόλησης, η προσέλκυση καινοτόμων επενδύσεων, η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, η ενίσχυση της εξωστρέφειας, η προσαρμογή των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού στις σύγχρονες απαιτήσεις και οι βασικοί άξονες παρέμβασης όπως περιγράφονται στην Κοινή Δήλωση έτυχαν ευρείας αποδοχής.

Αυτό που μένει ν' αποδειχθεί είναι το κατά πόσον αυτή η αποδοχή των προτάσεων των κοινωνικών εταίρων και της κοινωνίας των πολιτών θα μεταφρασθεί στην πράξη σε συγκεκριμένες πολιτικές από την κυβέρνηση. Οι δηλώσεις

όλου του πολιτικού κόσμου είναι ότι στηρίζουν έμπρακτα τον κοινωνικό διάλογο, σέβονται τα αποτελέσματά του και αξιοποιούν προς όφελος της χώρας τα συμφωνηθέντα κατά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των αναγκαίων για τη χώρα αλλαγών. Ένα βήμα προς την κατεύθυνση αυτή είναι ν' απαιτούν οι βουλευτές την εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας, συνταγματικά κατοχυρωμένης, δηλ. τη γνώμη της Ο.Κ.Ε. πριν από την ψήφιση νόμου. Οι ακροάσεις, που πολλές φορές γίνονται στη Βουλή –και μάλιστα

με τον τρόπο που γίνονται πριν από την ψήφιση νόμου– σε καμία περίπτωση δεν αντικαθιστούν τον υπεύθυνο κοινωνικό διάλογο. Η διολίσθηση προς αυταρχικές μορφές άσκησης εξουσίας, η οποία παρατηρείται ευρύτερα και όχι μόνο στην Ευρώπη, γίνεται πολλές φορές με απλούς τρόπους, που όταν συμβαίνουν, περνούν και απαρατήρητοι. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τη χώρα μας, όπου η κρίση αύξησε τις κοινωνικές εντάσεις και αμφισβητήθηκε η αξία του γνήσιου κοινωνικού διαλόγου.